

¿Qui és el delicat noi, perfumat amb unguents
aromàtics, que t'estreny entre abundor de roses,
Pirra, en una gruta temptadora?

¿Per a qui reculls la teva rossa cabellera

amb acurada senzillesa? Ai! Quants cops plorarà
la teva inconstància i la dels déus, i, inexpert,
se sorprendrà que vents funestos esvalotin
la placidesa de la mar aquest que ara,

confiat, gaudeix de tu, el seu tresor,
aquest que t'imagina sempre disponible,
sempre afectuosa, perquè no coneix com en són,
d'enganyoses, les aures! Malaurats aquells

que enlluernes perquè no et coneixen! Pel que fa a mi,
una taula votiva al mur d'un temple³⁶ és testimoni
que els meus vestits, totalment amarats, els he penjat
en honor de la puixant divinitat marina.³⁷

Seràs celebrat per Vari, intèrpret del cant meoni,³⁸
 com a coratjós vencedor d'enemics, per les gestes,
 qualssevulla que siguin, que haurà escomès l'ardit
 guerrer per terra i per mar sota el teu comandament.

Nosaltres, Agripa,³⁹ no ens proposem dir aquestes
 coses, ni la funesta ira del Pelida, incapaç de cedir,
 ni els viatges de l'astut Ulisses a través del mar,
 ni la cruel casa de Pèlops,⁴⁰

humils per a empreses sublimes,
 ja que el pudor i la poderosa musa de la lira pacífica
 ens aconsellen no malmetre les lloances de l'egregi
 Cèsar i les teves per la nostra manca d'enginy.

Qualsevol altre celebrarà dignament Mart, cobert
 amb túnica adamantina, o Meríones, ennegrit
 de pols troiana, o el Tidida, semblant
 als déus del cel per obra de Pal·las.

Nosaltres cantem els banquetes; nosaltres, els combats
 acarnissats de noies contra joves, amb ungles
 ben llimades, tant si estem lliures d'amors com si cremem
 per algú, però frívols, per no perdre el costum.

Lloaran altres la fama de Rodes o de Mitilene
 o d'Efes, o les muralles de Corint, la que dóna
 a dos mars, o Tebes, il·lustre per Bacus, o Delfos
 o Tempe de Tessàlia, insignes per Apol·lo.⁴¹
 Hi ha qui només s'ocupa de celebrar la ciutat de Pal·las,
 la inviolada, en un poema ininterromput,⁴²
 i de coronar-se el front amb olivera arrencada
 d'ací i d'allà. Més d'un per honorar Juno
 esmentarà Argos, criadora de cavalls, i la rica Micenes.⁴³
 A mi no m'ha commogut tant l'austera Lacedemònia
 ni la plana de l'opulenta Larisa
 com el sojorn de la ressonant Albúnea
 i l'Ànio, que cau en un salt, o com el bosc de Tiburn⁴⁴
 i els seus fruiters banyats per un entreteixit de canals.
 Igual que sovint el leucònotos⁴⁵ neteja el cel obscurit
 pels núvols i no sempre amenaça pluja, tu, de manera
 semblant, mostra't savi i recorda't d'ofegar la tristesa,
 Planc,⁴⁶ i alleuja amb vi les penes de la vida, tant ara
 que et reclama el campament, esplendent
 d'estendards,⁴⁷ com quan t'aculli l'ombra espessa
 del teu Tíbur.⁴⁸ Quan fugia de Salamina i del seu pare,
 diuen que, malgrat tot, Teucre⁴⁹ se cenyí les temples
 regades per Lieu amb una corona de pollancre
 després d'haver parlat així als seus afligits amics:

«On la fortuna, més propícia que el meu pare,
ens porti, sigui on sigui, anirem, companys i amics.
No heu de perdre l'esperança, sota el guiatge i els auspicis
de Teucre, car a Teucre li ha promès l'infal·lible Apol·lo
que en una nova terra sorgiria una segona Salamina.
Coratjosos amics, que heu patit sovint al meu costat
situacions pitjors, allunyeu ara amb vi els neguits.
Demà solcarem novament la mar immensa.»